

МЕТОДИКА

Do методу мо

УДК 612.014.421

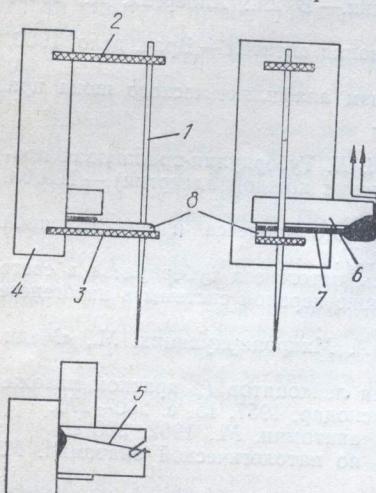
Г. А. Таран, Д. П. Артеменко, А. В. Говоруха

ПРИСТРІЙ ДЛЯ ВВЕДЕННЯ МІКРОЕЛЕКТРОДА В НЕРВОВІ КЛІТИНИ

В дослідах із застосуванням мікроелектродної техніки, особливо на нейронах з не-значними розмірами або вкритих товстою сполучнотканинною оболонкою, дуже важко ввести мікроелектрод у нейрон. Відомо, що в таких випадках часто досить незначного струсу препарату, щоб мікроелектрод проник у клітину. При цьому дослідники вдаються до різних маніпуляцій. Деякі, повільно занурюючи мікроелектрод у речовину мозку, час від часу легенько стукають по столу, де розміщений препарат. При цьому мікроелектрод робить кілька мікроскопічних рухів відносно препарату. Цього буває досить, щоб його кінчик пройшов крізь клітинну мембрани.

Недосконалість цього методу полягає в тому, що, по-перше, при таких поштовахах мікроелектрод рухається не тільки в напрямку клітини, а ще й робить коливні рухи в різні боки, це створює загрозу значного пошкодження клітини; по-друге, при такому струсі препарат може переміститися в бік відносно кінчика мікроелектрода, що в деяких спеціальних дослідах неприпустимо; нарешті, величину мікроскопічного поштовху важко регулювати.

Щоб уникнути цих недоліків, різними експериментаторами було запропоновано кілька типів поштовхачів. У цих пристроях використовувалися: принцип руху залишного осердя в магнітному полі

Будова п'езоелектричного вібратора.

1 — мікроелектрод, 2, 3 — пластинки з пружного матеріалу, 4 — основа з оргскала, 5 — пружина, 6 — пластинки для закріплення п'езокристала, 7 — п'езокристал, 8 — важільце.

соленоїда [2]; одноразовий поштовх мембрани навушника [5]; коливання п'езокристалу [1, 3, 4] або кроковий двигун у гідралічному чи механічному маніпуляторі. Всі ці системи відрізняються громіздкістю і складністю конструкції або великою інерційністю, що не дає змоги надати коливанням мікроелектрода великої частоти.

На протязі кількох років у нас успішно використовується пристрій, позбавлений багатьох зазначених недоліків. Він досить легко і швидко може бути виготовлений самим експериментатором.

Будова пристроя показана на рисунку. Мікроелектрод (1) укріплюється на двох пружних пластинках (2, 3), жорстко прикріплених до пластинки-основи (4) з органічного скла. Ці пластинки розміщені паралельно одна іншій і перпендикулярно до осі мікроелектрода. Таке розміщення деталей дозволяє мікроелектроду робити невеликі рухи лише в напрямку його осі, якщо до однієї з пластин прикласти зміщуючі зусилля. При цьому бічні зміщення мікроелектрода будуть незначні і ними, практично, можна знештувати. Кріплення електрода до пластинки (2) досягається з допомогою пружного зажиму (5). До нижньої пластинки (3) мікроелектрод притискується у такий же спосіб. Щоб цьому з'єднанню надати певної жорсткості, на нього наноситься маленька крапля розплавленого воску чи парафіну. До основи (4) приклеєна пластинка (6), на якій приклієний п'езокристал (7), механічні коливання якого з допомогою важільця (8) передаються на пластинку (3), приводячи в рух усю систему. Пластинка (2) при цьому виконує роль направляної. Важільець (8) приклієний до пластинки (3) і до п'езокристала, як показано на рисунку.

Попередні випробування показали, що коли до обкладок п'езокристала прикласти напругу 100 в, мікроелектрод робить поступальний рух уперед на відстань приблизно 50 мкм.

Набагато кались подавати ратора прямо коливань мікроелектрота вібрації залежно від частоти 200—400 гц, в

Застосування оболонку ганку мікроелектрота. Крім того з дією нервові клітини дала змогу виділити сідні нейрони і

Значна поганощо електрод і вібрація при випробуванні рименту, коли відсутності оболонки нервових клітин у їх ритмічній

1. Бобров Г. И. Хирургические приборы
2. Гуцин И. С. Бюл. экспериментальной
3. Кохлов А. М. Исследование
4. Pascol I. E. 1955, 128, N 1
5. Weavers R. C. A. 1955, 128, N 1
6. 569—679.

Відділ випробувань
Інституту фізіології АН УРСР

УДК 612.014:612.33

ДО МЕТОДИКИ ТУЧНИХ КЛІТИН

Тучні клітини, ПРР-А та
шоковий синдром, ляторні порушення, діякої мірі судин, та ін. Морфологічний тести дегрануляції

Для морфологічного дослідження для вивчення змін в структурі та функції клітин з тучніми клітинами, зокрема дегрануляції та диференціації тучніх клітин з тучніми клітинами.

Однак частота тучніх клітин, що виходять з процесах [2, 5, 6], та тучна клітина д